

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 115/07-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 28. augusta 2007 o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 64/06-18 z 31. januára 2007 o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu T. JUDr. V. V., T., podľa čl. 136 ods. 3 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Ústavný súd Slovenskej republiky **o d o p i e r a s ú h l a s** na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu T. JUDr. V. V., T., pre skutok uvedený v žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 64/06-18 z 31. januára 2007 a právne kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2007 doručená žiadosť generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. VII/1 Gv 64/06-18 z 31. januára 2007, ktorou podľa čl. 136 ods. 3 prvej

vety Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a ustanovenia § 231 písm. j) Trestného poriadku žiadal o udelenie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu T. JUDr. V. V., T. (ďalej aj „sudca“), pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Tento trestný čin mal JUDr. V. V. spáchať na tom skutkovom základe, že „ako sudca Okresného súdu v T. v presne nezistený deň na jar roku 2005 v rozpore s ustanovením § 30 ods. 2 písm. a, d, e, f, zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, v nezistenej kaviarni v meste T. odovzdal Mgr. V. P. exekučný spis Okresného súdu T., sp. zn. PE-1 Er 103/2003, v zalepenej obálke, v úmysle vyhnúť sa možnému disciplinárnemu postihu voči jeho osobe ako sudcovi Okresného súdu v T., pričom takýto návrh podal I. V., ktorý v konaní vystupoval ako strana konania - povinný, Mgr. V. P. požiadal, aby uvedený materiál odložil, že sú tam nejaké súkromné veci, ktoré nechce mať doma, následne ho v mesiaci jún 2006 požiadal, aby mu uvedenú obálku aj s obsahom doniesol, alebo aby ju určite spálil“.

Generálny prokurátor vo svojej žiadosti poukázal na to, že podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo vo veci začaté trestné stíhanie uznesením „povereného príslušníka Policajného zboru - Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Západ v N. z 25. októbra 2006 č. ČVS: PPZ-75/BPK-Z-SV-2006 (...) pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 27. novembra 2006 nariadil vo veci vyšetrovanie, ktoré vykonáva vyšetrovateľ PZ zaradený na Prezídium Policajného zboru, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii Západ v N., v konaní č. ČVS: PPZ-88/BPK-Z-2006“.

V rámci vyšetrovania vyšetrovateľ „vykonal výsluchy svedkov Mgr. V. P., Ing. J. M., H. B., Bc. M. K.“ a „zadovážil originál spisu Okresného súdu v T. sp. zn. PE - 1 Er 103/2003 a rekonštrukciu tohto spisu, písomné vyjadrenia predsedu Okresného súdu v T. zo 14. decembra 2006 a 22. decembra 2006, fotokópie písomností vzťahujúcich sa na

predmetnú vec, predložených Okresným súdom v T. “

Podľa názoru generálneho prokurátora *„výsledky doposiaľ vykonaného vyšetrovania preukázali, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vyššie. Zo spisového materiálu vyplýva, že sudca JUDr. V. V. konal v rozpore so svojimi povinnosťami sudcu zachovať záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie, závažným a hrubým spôsobom odporujúcim zákonu, v úmysle zabezpečiť si neoprávnenú výhodu“* a toto *„jeho konanie napĺňa skutkovú podstatu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa“*.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti generálny prokurátor považuje *„predmetnú žiadosť za dôvodnú“*.

2. Ústavný súd predmetnú žiadosť generálneho prokurátora doručil sudcovi 29. marca 2007 a poskytol mu možnosť, aby sa k nej vyjadril. Sudca sa k žiadosti generálneho prokurátora písomne nevyjadril, avšak 12. apríla 2007 oznámil ústavnému súdu, že chce *„využiť možnosť ústneho vyjadrenia k veci“*.

3. Ústavný súd vzhľadom na uvedené oznámenie predvolal sudcu na výsluch na 23. máj 2007. Keďže zásielku, ktorá bola uložená na pošte, prevzal sudca až 29. mája 2007, jeho výsluch sa v uvedenom termíne nemohol uskutočniť.

4. Ústavný súd teda znovu predvolal sudcu na výsluch na 27. jún 2007 a umožnil mu, aby sa k predmetnej žiadosti generálneho prokurátora vyjadril ústne. Sudca však podaním uskutočneným telefaxom 26. júna 2007 ospravedlnil svoju neúčast' *„a to z vážnych zdravotných dôvodov“*, pričom k svojmu ospravedlneniu pripojil aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti.

5. Dňa 26. júna 2007 bolo ústavnému súdu doručené podanie sudcu, ktorý oznámil svoje námietky zaujatosti a žiadal, aby z rozhodovacej činnosti v predmetnej veci bol vylúčený sudca ústavného súdu L. O.

6. Ústavný súd uznesením č. k. PL. ÚS 102/07-4 z 27. júna 2007 rozhodol, že sudca ústavného súdu L. O. nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v danej veci. Toto

uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. júla 2007.

7. Napokon po riadnom predvolaní, ústavný súd umožnil sudcovi, aby sa 28. augusta 2007 k predmetnej žiadosti vyjadril ústne v prítomnosti zástupcu generálneho prokurátora.

7.1 Sudca JUDr. V. V. vo svojom vyjadrení predovšetkým navrhol, aby ústavný súd nevyhovel predmetnej žiadosti generálneho prokurátora a nedal súhlas na jeho trestné stíhanie, pretože sa nedopustil skutku opísaného v žiadosti generálneho prokurátora. Zvýraznil, že k strate exekučného spisu Okresného súdu T. sp. zn. PE-1 Er 103/2003 síce došlo, avšak k tomu mohlo dôjsť tak, že v rokoch 2005-2006 Okresný súd T. sídlil v dvoch budovách, pričom „*kolobeh spisov*“ bol taký, že „*cirkuloval*“ medzi dvomi pracoviskami v týchto budovách, a okrem toho poukázal na osobu Mgr. V. P., ktorý podal na neho v danej veci trestné oznámenie a ktorý sa mal podľa čestného vyhlásenia pracovníčky Okresného súdu T. „*v dvoch prípadoch v roku 2005*“ zdržiavať v jej kancelárii - kde sa nachádzali aj spisy - bez jej prítomnosti. Sudca poukázal aj na to, že došlo k rekonštrukcii uvedeného strateného spisu, a preto je podľa jeho názoru „*absurdné a nelogické, keď sa tvrdí vo výrokovej časti, že som mal nejaký úmysel sa vyhýbať disciplinárnemu postihu, keď takýto návrh eventuálne mohol v rámci rekonštrukcie spisu povinný opätovne podať*“. Podľa vyjadrenia sudcu je „*zarážajúce, že pán P. mal odo mňa dostať predmetný spis a nepamätá si ani mesiac, kedy som mu mal údajne odovzdať, dokonca ani miesto. (...) Uvádza neznámu kaviareň, pričom mesto T. je tak malé, že uvádzať neznámu kaviareň považujem takisto za nelogické (...)*“. Okrem uvedeného sudca poukázal na to, že Mgr. V. P. je psychicky labilný človek, ktorý v „*osobných, resp. stresových situáciách koná neprimerane doma i v rodine*“. Menovaný je jeho dlžníkom a „*je pisateľom viacerých trestných oznámení pre zneužitie právomoci verejného činiteľa*“ na pracovníkov Mestského úradu T., na primátora mesta T. a pod.

7.2 Zástupca generálneho prokurátora zotrval na svojom písomnom stanovisku v danej veci a v závere dodal, že „*skutočnosti uvádzané na dnešnom neverejnom zasadnutí odporcom JUDr. V. V. budú po prípadnom udelení súhlasu Ústavným súdom Slovenskej*

republiky v rámci dokazovania pri vyšetrovaní preukazované a bude na ne brány zreteľ, ale nie sú takými skutočnosťami, ktoré by mali brániť, aby bol súhlas udelený“.

II.

1. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 136 ods. 3 prvej vety ústavy ústavný súd dáva súhlas na trestné stíhanie alebo vzatie do väzby sudcu.

Podľa čl. 145 ods. 2 druhej vety ústavy rozsah imunity sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 136 ods. 4 ústavy ak ústavný súd súhlas odoprie, trestné stíhanie alebo vzatie do väzby je počas trvania funkcie sudcu ústavného súdu, funkcie sudcu alebo funkcie generálneho prokurátora vylúčené.

Podľa ustanovenia § 231 písm. j) Trestného poriadku iba prokurátor je oprávnený vyžiadať súhlas na trestné stíhanie v prípade, ak je na taký úkon potrebný súhlas ústavného súdu.

2. Pri rozhodovaní o žiadosti o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu podľa čl. 136 ods. 3 prvej vety ústavy ústavný súd vychádzal zo svojej judikatúry (napr. PL. ÚS 19/02, PL. ÚS 24/03, PL. ÚS 4/04) a z nasledovných úvah:

Ústava vo vzťahu k niektorým skupinám a kategóriám osôb upúšťa od zásady rovnosti práva a pripúšťa výnimku pre tieto skupiny a kategórie osôb z pôsobnosti trestného alebo správneho práva v rozsahu a spôsobom ustanoveným ústavou a zákonom. Do tejto kategórie osôb patria aj sudcovia, pričom imunita sudcu má zaistiť predovšetkým nezávislosť jeho rozhodovania, posilňovať jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych sporoch v konkrétnych prípadoch len na základe ústavy, ústavných zákonov,

medzinárodných zmlúv podľa čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy a zákonov. Imunita sudcu je teda zvláštne oprávnenie považované za jednu zo základných záruk sudcovskej nezávislosti.

Účelom imunity sudcu je ochrana výkonu jeho funkcie pred zneužitím práva stíhať trestné činy a priestupky používaním nátlaku prostriedkami trestného konania a používaním donucovacích prostriedkov, na ktoré sú oprávnené príslušné orgány výkonnej moci.

Nevyhnutnou podmienkou udelenia súhlasu na trestné stíhanie je skutočnosť, že na trestné stíhanie pre skutok, ktorý má byť jeho predmetom, sa nevzťahuje imunita sudcu, ktorá by znamenala jeho vyňatie z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a neprípustnosť trestného stíhania (PL. ÚS 3/06).

Ústavný súd považuje tiež za potrebné poukázať na to, že žiadosť generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu musí obsahovať aj popis skutku tak, aby nemohol byť zamenený s iným, a najmä tak, aby nemohli vzniknúť žiadne pochybnosti o tom, či kvalifikácia tohto skutku nezakladá prípadne disciplinárnu zodpovednosť sudcu, ktorá už nespadá do jurisdikcie ústavného súdu.

3. Ústavný súd na základe uvedených právnych skutočností a preskúmania žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu, na základe súvisiacich spisov (vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: PPZ-88/BPK-Z-2006, spisu a rekonštruovaného spisu Okresného súdu T. sp. zn. PE - 1 Er 103/2003) a dôkazov, ktoré mu boli predložené, ako aj ústneho vyjadrenia sudcu a zástupcu generálneho prokurátora k predmetnej žiadosti dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na udelenie súhlasu na trestné stíhanie sudcu v zmysle žiadosti generálneho prokurátora.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti plénum ústavného súdu po tajnom hlasovaní v zmysle § 32 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodlo tak, že podľa čl. 136 ods. 3 ústavy nedáva súhlas na trestné stíhanie sudcu v zmysle žiadosti generálneho prokurátora č. k. VII/1 Gv 64/06-18 z 31. januára 2007.

Keďže sa vo veci rozhodovalo tajným hlasovaním, odôvodnenie tohto uznesenia je stručné.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2007